Liite raporttiin: Kristiinankaupunki Åback – Nokia Melo voimajohtolinjan arkeologinen inventointi v. 2022

Vaadittu lisätyö Parkano – Ylöjärvi välillä v. 2023

Alexander Suvorov
Joel Karhapää
Timo Jussila

MIKROLIITTI Oy
PIENI TEHOKAS TERÄVÄ
ARKEOLOGISET TUTKIMUKSET
TAIDOLLA VUODESTA 1988

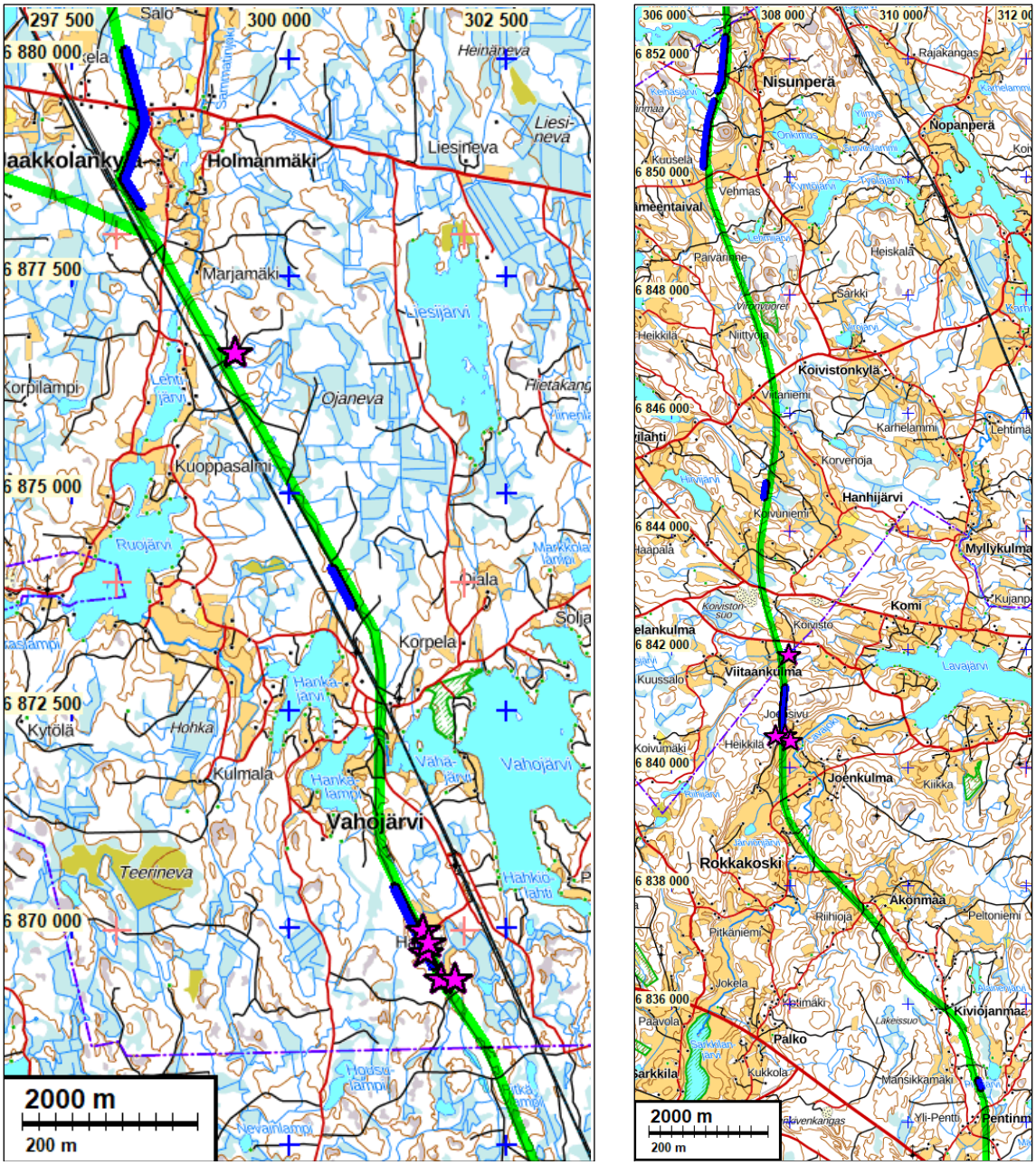
Tilaaja: Fingrid Oyj

Sisältö

Kartat **2**
Inventointi **3**
Rajamerkit **11**
Tulos **14**
Lopuksi 14
Lähteet **14**
Kohteet **14**
1 Hämeenkyrö Sarkkila 14

Kansikuva: Jaakkolankylän osuuden eteläpuoleista metsää kuvattuna lounaaseen.

Kartat

Kartoissa Pirkanmaan Maakuntamuseon vaatimuksen mukaan inventoidut linjaosuudet sinisellä ja tarkastetut rajamerkkien paikat sinipunaisilla tähdillä. *Vasemmalla:* Jaakkolankylä (Museon lausunnon liite 1), Vahojärven alue (Museon lausunnon liite 2). *Oikealla:* Nisunperä (Museon lausunnon liite 3), Hanhijärven länsipuoli ja Joenkulma (Museon lausunnon liite 4) ja Pentinmaa (Museon lausunnon liite 5).

Inventointi

Fingrid Oyj suunnittelee uutta 400+110 kV voimajohtolinjaa, Kristiinankaupungin (Åback) ja Nokian (Melo) välille. Mikroliitti Oy teki linjan inventoinnin syksyllä vuonna 2022. Tämän inventoinnin raportti on: *Antti Bilund, Timo Jussila, Timo Sepänmaa, Janne Soisalo: Kristiinankaupunki Åback – Nokia Melo voimajohtolinjan ja sen suunnittelualueiden arkeologinen inventointi 2022. Mikroliitti Oy*. Raportin täsmennetty versio 2 julkaistiin 7.3.2023. Tämä on liite em. raporttiin.

Pirkanmaan Maakuntamuseo (V. Adel) toteaa 15.6.2023 Fingridille lähettämässä sähköpostissa, että inventoinnin maastotyö on riittämätön Parkanon kaakkoisosan ja Ylöjärven välillä. Museo esitti sähköpostin liitekartoissa kahdeksan erillistä linjaosuutta (yhteensä n. 7 km), jotka tulisi maastossa inventoida, jotta se voi työn hyväksyä (”…jotta hankealueella sijaitsevat arkeologiset kohteet voidaan ottaa hankkeessa asianmukaisesti huomioon ja jotta myös hankkeen ympäristövaikutusten arviointi perustuisi riittävän kattavaan tutkimustietoon”). Puutteena museo totesi mm. Huhta nimisen pellon ympäristön tarkastamattomuuden. Lisäksi museon mielestä inventoinnissa oli jäänyt tarkastamatta kylien ja jakokuntien välisiä rajapisteitä linjan läheisyydestä.

Kyseisen linjaosuuden inventoivat vuonna 2022 pääosin Timo Sepänmaa ja Janne Soisalo. Osuuden inventoinnin valmisteluun osallistui myös Timo Jussila. Linjainventoinnit ovat aina otostutkimuksia. Maastossa inventoidut linjaosuudet - maastotutkimusotoksen - valitsivat Sepänmaa ja Soisalo työn valmistelun sekä ennen kaikkea maastossa havaitun perusteella, oman kokemuksensa ja näkemyksensä mukaisesti.

Vaaditun lisätyön tekivät arkeologit Alexander Suvorov ja Joel Karhapää. He tekivät maastotyön 3.7.-7.7.2023, pitkiä päiviä tehden. Inventoinnin valmisteluun, rajamerkkien seulontaan sekä jakokuntarajojen selvittämiseen osallistui myös Timo Jussila. Inventoinnissa tarkkailtiin kaiken aikaisia ja -tyyppisiä arkeologisia jäännöksiä.

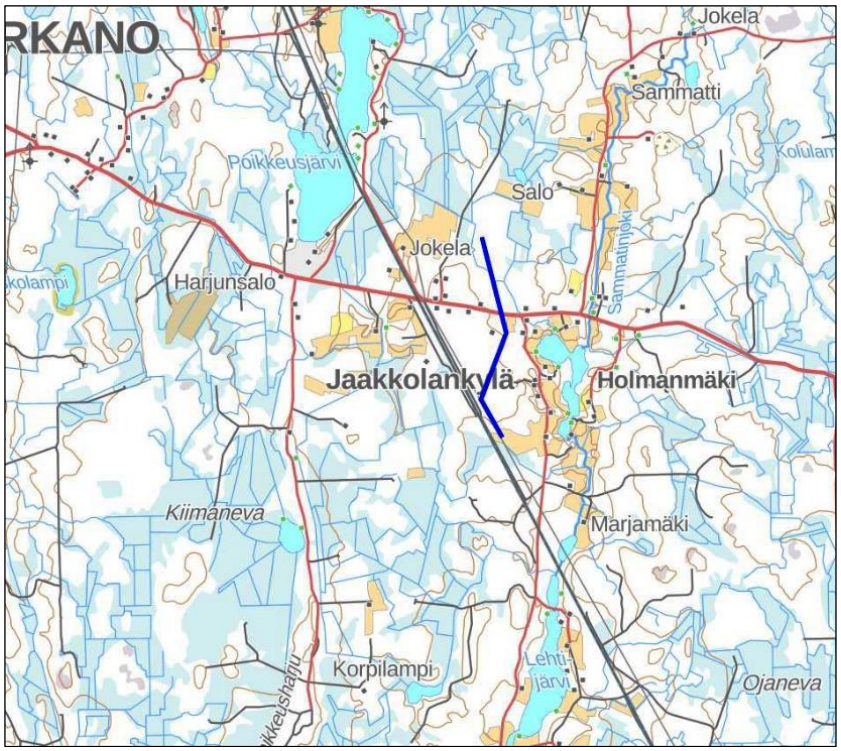
Inventoinnin maastotyön aikana Museon lausunnossaan maastossa tarkastettavaksi vaatimat linjaosuudet tarkastettiin n. 400 m leveänä käytävänä: 200 m kumpaankin suuntaan linjasta. Maastossa tehtiin pintahavainnointia ja etsittiin merkkejä niin esihistoriallisen kuin historiallisen ajan jäännöksistä. Joillakin osuuksilla tehtiin lapiolla koepistoja. Maakairaa käytettiin mm. Vahojärven Huhta-nimisellä vanhalla pellolla ja sen ympäristössä kaskeamisen merkkien etsinnässä (niitä ei löytynyt). Lisäksi kairalla tarkastettiin erilaisia kuoppia, mm. sellaisia, jotka ensisilmäyksellä (lidarissa tai maastossa) vaikuttivat mahdollisilta hiilimiiluilta tai -haudoilta.

25.7.2023

Timo Jussila

Inventoidut linjaosuudet

Jaakkolankylä

Karttaliie 1 Pirkanmaan Maakuntamuseon lausunnosta 15.6.2023

Jaakkolankylän alueen maasto oli suurimmaksi osaksi tiheää, vaikeakulkuista metsää. Pohjoisemman osuuden metsä on ojitettu monesta eri kohdasta, ja sen pohjaa on vahvasti muokattu. Osuuden eteläpuolella oli juuri aurattu savinen pelto, jonka pintaa tarkastettiin. Linjan itäpuolella Vahojärventien tuntumassa oli toinen peltoalue, johon oli juuri istutettu kasvustoa. Paikalla oli hyvä näkyvyys pintahavainnontiin. Pelto tarkastettiin vain reunalta, sillä istutusten päällä ei voinut kävellä. Jaakkolankylän alueella ei ollut merkkejä muinaisjäännöksistä tai muista suojeltavista arkeologisista kohteista.

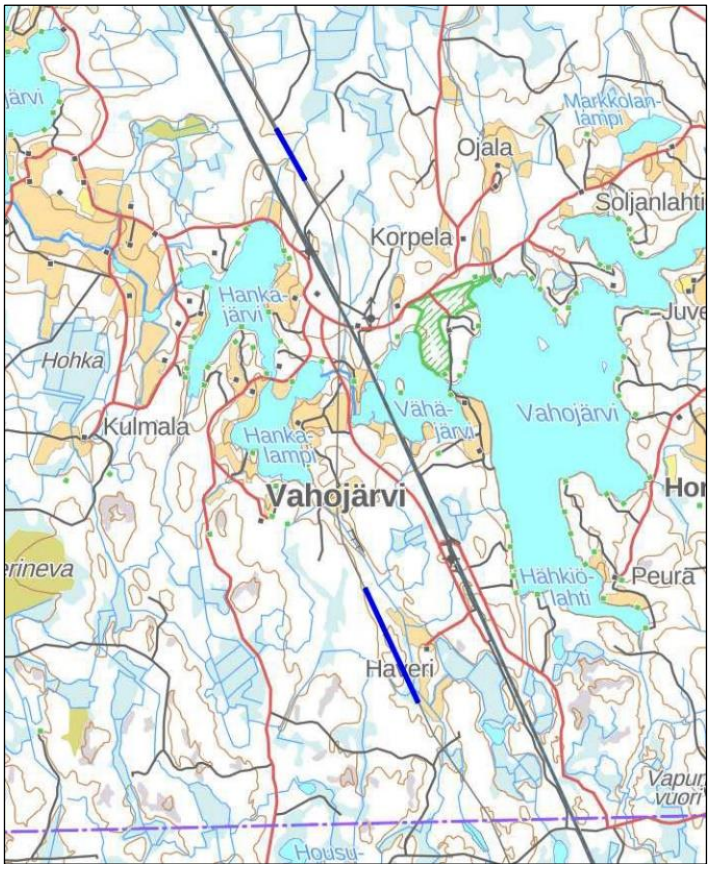

Vasemmalla: Jaakkolankylän osuudella oli tiheää vaikeakulkuista metsää. *Oikealla:* Liite 1 luoteispuolella oli avoin pelto. Alla Jaakkolankylän osuuden pohjoispuoli oli muokattua ja ojitettua metsää.

Vahojärvi

Karttaliite 2 Pirkanmaan Maakuntamuseon lausunnosta 15.6.2023

Vahojärven alueella tarkastettiin kaksi linjan osuutta, joista yksi sijoittui Vahojärven luoteispuolelle ja toinen järven lounaispuolelle. Pohjoisemman osuuden ympärillä maasto oli enimmäkseen kallion päällä kasvavaa metsää, joka paikoitellen laski jyrkästi kohti lännessä olevaa rautatietä. Linjan lounaispuolella on pienialaisempi avoin alue, joka on ollut aikaisemmin Huhta-nimisenä peltona (pellon nimi maastokartalla). Pirkanmaan maakuntamuseon mukaan paikka tulisi tarkastaa potentiaalisena kaskeamiseen liittyvänä kohteena. Alueella otettiin maakairausnäytteitä ja käytiin läpi maastoa kaskeamiseen liittyvien jäännöksien varalta. Mitään kaskeamiseen viittaavia merkkejä ei alueella havaittu. Vanha, noin 200 x 70 m laajuinen pelto lienee raivattu kaskeen ja siitä pelto on ehkä saanut nimensä. Huhtakaskia harvemmin kivettiin. Pelto on osin edelleenkin käytössä.

Eteläisempi osuus oli tiheää vaikeakulkuista metsää, joka laski jyrkästi molemmin puolin kohti etelää. Metsä kasvaa kallion päällä. Osuuden itäpuolella oli muutamia peltoja, joilla oli hyvin tiheää korkeaa heinää. Pellot olivat ojitettuja ja vahvasti muokattuja. Osa niistä oli tasaisia, osalla taas oli kumpuja. Kumpujen päälle kaivettiin muutamia koekuoppia. Kuopissa oli n. 20–30 cm paksu kyntökerros, jonka alta tuli vaaleankeltaista tai harmaata pohjasavea. Osuuden kaakkoispuolella oli Haverinlampi, jonka ympäristö n. 20 m etäisyydelle oli kokonaan suota. Kohtaa tarkastettiin silmävaraisesti kaukaa.

Museon Karttaliite 2:lla esittämillä osuuksilla ei havaittu muinaisjäännöksiä tai muita suojeltaviksi luokiteltavia arkeologisia kohteita.

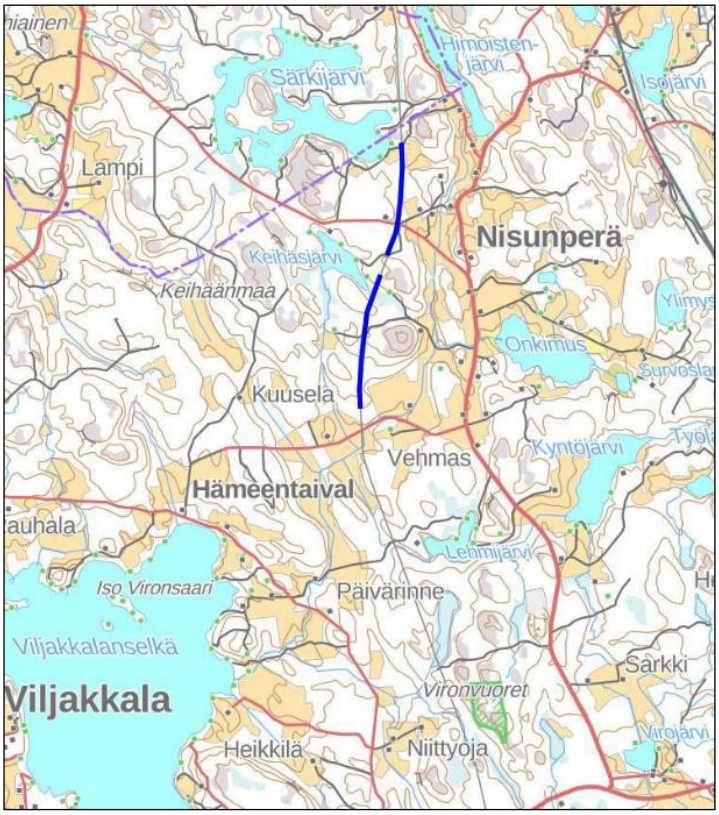

Vasemmalla: ympäristö oli tiheää metsää. *Oikealla:* paikoitellen lausunnon karttaliite 2:n osuudella oli avoimempaa ja tasaisempaa metsää.

Vasemmalla: liite 2 pohjoisemman osuuden luoteispuolella oleva Huhta-niminen pelto. *Oikealla:* moderni tilojen välinen rajamerkki eteläosuudella.

Nisunperä

Karttaliite 3 Pirkanmaan Maakuntamuseon lausunnosta 15.6.2023

Nisunperän alueella tarkastettiin kaksi pidempää linjan osuutta, jotka olivat Nisunperän kylästä n. 1 km länteen. Suurin osa maastosta molemmilla alueilla oli jyrkkiä erilaisiin suuntiin laskevia kallioisia rinteitä, joiden päällä kasvaa tiheää vaikeakulkuista kangasmetsää. Alueella oli myös paikoitellen suota, esimerkiksi eteläisemmän puoliskon pohjoisissa osissa.

Alueelle sijoittuu myös muutamia peltoja, jotka tarkastettiin pintapuolisesti. Pohjoisemman puoliskon itäpuolen pellot laskivat jyrkästi kohti itää ja pohjoista. Maaperä oli savea. Eteläisen puoliskon itäpuolisille pelloille on istutettu ja ne oli juuri lannoitettu, joten niitä inventointiin vain reunoilta. Peltoalueet laskivat jyrkästi kohti länttä ja itää. Maaperä pelloilla oli savea.

Nisunperän osuuden pelloilla ja metsissä ei havaittu muinaisjäännöksiä tai muita suojeltaviksi katsottavia arkeologisia kohteita.

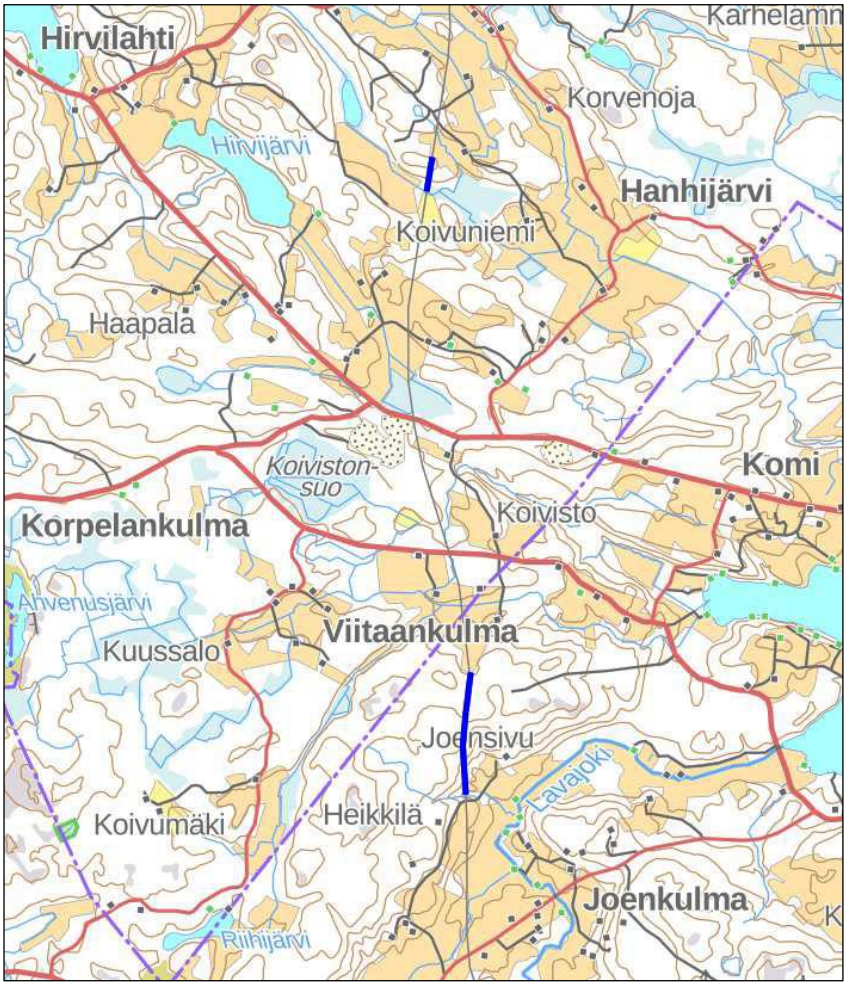

Vasemmalla: liite 3 pohjoisosuuden itäpuolella olevaa peltoa. *Oikealla:* liite 3 ympäristö oli enimmäkseen tiehää vaikeakulkuista metsää.

Vasemmalla: Keihäsjärven itäpuolella sijaitseva rajamerkki, joka sijaitsee nykyisen kiinteistörajan kohdalla.
Oikealla: liite 3 eteläosuus oli enimmäkseen vaikeakulkuista tiheää metsää

Hanhijärvi ja Joenkulma

Karttaliite 4 Pirkanmaan Maakuntamuseon lausunnosta 15.6.2023

Liite 4 alue jakaantui kahteen osaan: yksi pidempi osuus sijaitsee Viittaankulmassa ja toinen osuus Hanhijärven länsipuolella, Koivuniemen alueella. Pohjoisemmalla puolella oli tiheää vaikeakulkuista metsää, joka laskee jyrkästi kohti itää. Linjaosuuden lounaispuolella oli peltoaluetta, jonka pinta katsottiin läpi. Pelto oli savinen ja laski kohti pohjoista. Osuudella ei ollut merkkejä muinaisjäännöksistä tai muista suojeltavista arkeologisista kohteista.

Eteläisempi linjan osuus oli maastoltaan vaikeakulkuista tiheää metsää, joka kasvoi jyrkillä kalliorinteillä. Paikoitellen alueella oli hakkuualueita ja matalampia metsiä, joissa oli hyvä näkyvyys. Linjan kaakkoisosassa oli peltoja, joilla kasvoi tiheää ja korkeaa heinää. Pellot olivat suurilla kumpareilla, joiden välissä oli laakson tapaisia alempia kohtia. Kumpujen päälle kaivettiin koekuoppia. Pelloilla oli n. 20–30 cm peltomultaa, jonka alta tuli vaaleanharmaa savi. Alueella ei havaittu viitteitä muinaisjäännöksistä tai muista suojeltavista arkeologisista kohteista.

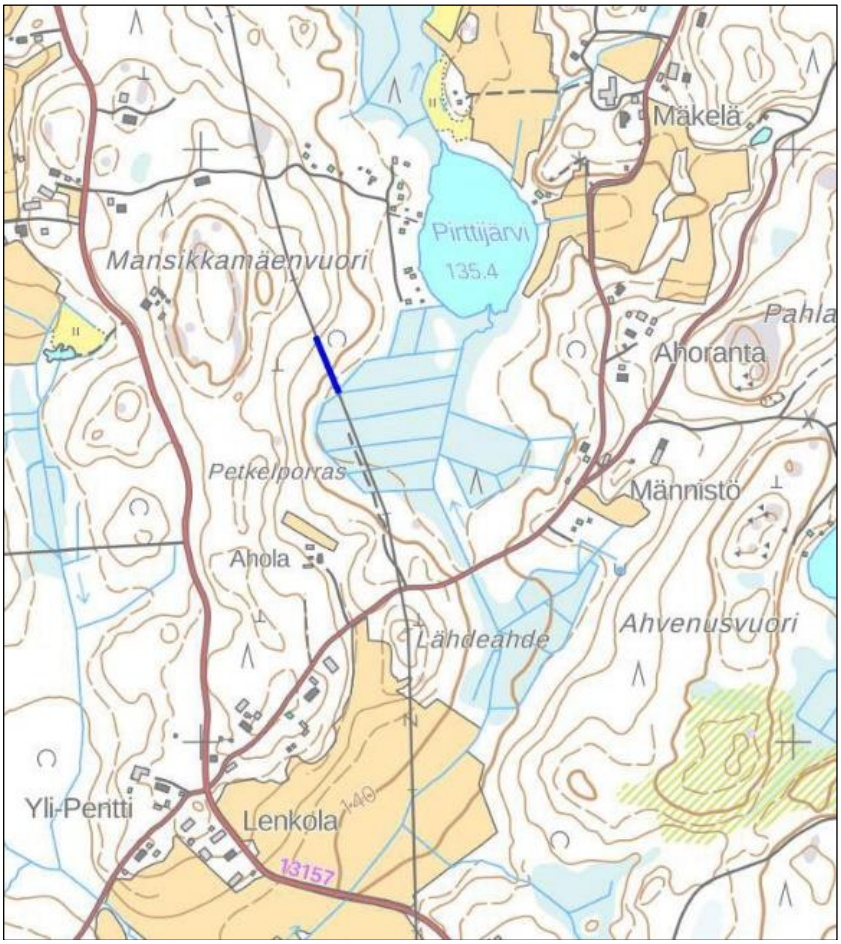
Liite 4, Joenkulman alueella oli heinän peitossa olevia peltoja, linjaosuuden luoteispuolella.

Liite 4 Joenkulman osuuden pohjoispuolella oli kaadettua metsää ja avoimempaa ympäristöä kallion päällä.

Pentinmaa (museon lausunnon karttaliite 5)

Karttaliite 5 Pirkanmaan Maakuntamuseon lausunnosta 15.6.2023

Museon toimittaman Karttaliitteen 5 osuus sijaitsee Pentinmaalla, Mansikkamäenvuoren alueella. Alue oli hyvin pienikokoinen ja sen maasto oli kokonaan muokattua kuoppaista metsää jyrkässä rinteessä. Länsipuolella metsä oli hyvin kivikkoista. Linjaosuuden itäpuolen maan pinta oli sekoittunutta koneiden ajon jäljiltä, ja metsää on kaadettu paljon. Lisäksi kohta oli osittain soistunutta. Inventoinnin aikana paikalla ei havaittu mitään muinaisjäännöksiin tai muihin suojeltaviin arkeologisiin kohteisiin viittaavaa.

Liite 5 osuuden maastoa: kivikkoista ja muokattua metsää, jossa oli paljon puunkaatoja ja kaivinkoneiden tai traktorien jättämiä jälkiä.

Rajamerkit

Inventoinnissa tarkastetut kylien (osa on samalla myös pitäjien) väliset rajamerkit. Tarkastettavaksi valittiin kylärajan taitekohdat, jotka on merkitty 1800-luvun pitäjänkartoille. Pienten enklaavien rajat jätettiin huomiotta.

Vuonna 2023 inventoidut rajapisteet			
6840541	307934	Suvorov & Karhapää 2023	Sarkkila-Muotiala
6840454	308029	Suvorov & Karhapää 2023	Sarkkila-Muotiala
6841909	307988	Suvorov & Karhapää 2023	Harhala-Hiiroinen/ Hämeenkyrö-Viljakkala kunnanraja
6876648	299351	Suvorov & Karhapää 2023	Parkano valtionpuisto-Vahojärvi
6896832	279299	Suvorov & Karhapää 2023	Parkano-Karvia kunnanraja
6896778	279299	Suvorov & Karhapää 2023	Parkano-Karvia kunnanraja
6840524	307775	Suvorov & Karhapää 2023	Hämeenkyrössä
6869742	301546	Suvorov & Karhapää 2023	Haverinlampi - Valtionmaa-Miettinen/Vahojärvi
6869446	301730	Suvorov & Karhapää 2023	Haverinlampi - Valtionmaa-Miettinen/Vahojärvi
6870005	301524	Suvorov & Karhapää 2023	Haverinlampi - Valtionmaa-Miettinen/Vahojärvi
6869855	301581	Suvorov & Karhapää 2023	Haverinlampi - Valtionmaa-Miettinen/Vahojärvi
6869438	301881	Suvorov & Karhapää 2023	Haverinlampi - Valtionmaa-Miettinen/Vahojärvi
6882616	297238	Suvorov & Karhapää 2023	Peräjärvi - Vahojärvi/Valtionmaa

Inventoitu vuonna 2020			
6833537	311231	Inventoitu 2020 Rahtola & Jussila	Hämeenkyrö Pentinmaa
6833667	311400	Inventoitu 2020 Rahtola & Jussila	Pentinmaa
6833752	311355	Inventoitu 2020 Rahtola & Jussila	Pentinmaa
6834066	311419	Inventoitu 2020 Rahtola & Jussila	Pentinmaa
6834005	311413	Inventoitu 2020 Rahtola & Jussila	Pentinmaa
6833968	311407	Inventoitu 2020 Rahtola & Jussila	Pentinmaa
6833989	311436	Inventoitu 2020 Rahtola & Jussila	Pentinmaa
6833979	311474	Inventoitu 2020 Rahtola & Jussila	Pentinmaa
6833853	311502	Inventoitu 2020 Rahtola & Jussila	Pentinmaa

Maastossa tarkastetut rajapisteiden kohdat vihreillä tähdillä.

Inventoinnin valmistelutyössä tarkastettiin vanhoilta kartoilta (peruskartat, pitäjänkartat) kylien ja pitäjien välisten rajojen taitekohtia, jotka sijaitsevat alle 200 m linjasta.

Yhteensä tarkastettiin 13 rajapisteen paikkaa Parkanon, Ikaalisen, Ylöjärven ja Hämeenkyrön alueella. Osa Hämeenkyrössä sijaitsevista rajapisteistä on inventoitu jo vuonna 2020 (Rahtola ja Jussila, Mikroliitti Oy) ja niitä ei tässä inventoinnissa otettu huomioon. Tarkastuksessa 2023 otettiin huomioon myös paikkojen nimistöä. Parkanossa on *Kivipyykki*-niminen metsäalue, joka viittannee alueella olevaan kolmen kylän väliseen rajapisteeseen (170 m linjasta), joka käytiin tarkastamassa. Paikalla ja alueella ei havaittu rajamerkkejä. Maastotyössä havaittiin muualla yksi kylien välinen rajamerkki Vahojärven, Miettisen ja Valtiomaan kylien kulmapisteessä. Merkki on kuitenkin selkeästi nuori, sillä tämä raja on merkitty ensimmäisen kerran vasta vuoden 1959 peruskartalle, eikä rajaa ole pitäjänkartalla. Merkin rakenteessa oli uuden näköisiä puisia lankkuja ja merkin pystykiveen oli maalattu punaisella maalilla.

Inventoinnissa havaittiin lisäksi yksi rajamerkki Nisunperän pohjoisemman osuuden lounaispuolella ja Joenkulman osuuden luoteispuolella. Nisunperän alueen rajamerkki koostuu pystykivestä ja sen ympärille kasatusta kivipohjasta. Kolmessa merkin kulmassa on pystyssä olevia teräväkulmaisia kiviä. Merkki paikantuu *kiinteistörajalle,* joka on ollut muuttumaton ainakin vuodesta 1797 saakka. Merkki vaikuttaisi olevan edelleen käytössä. Se ei paikannu nykyisille eikä vanhoille kylän- tai pitäjänrajoille. Kyseessä ei ole arkeologinen suojelukohde.

Joenkulman linjan osuuden luoteispuolella havaittiin n. 50 cm korkea kivistä kasattu kivilatomus, jonka keskellä on neliskanttinen kivipaasi. Kiveen on hakattu numero 22, ja sen alapuolelle 1, tunnistamaton numero, 06. Rakenne ei paikannu millekään tunnetulle vanhalle eikä nykyiselle rajalle, joten sen alkuperä ja tarkoitus ovat epäselviä. Sille ehdotetaan muun kohteen statusta.

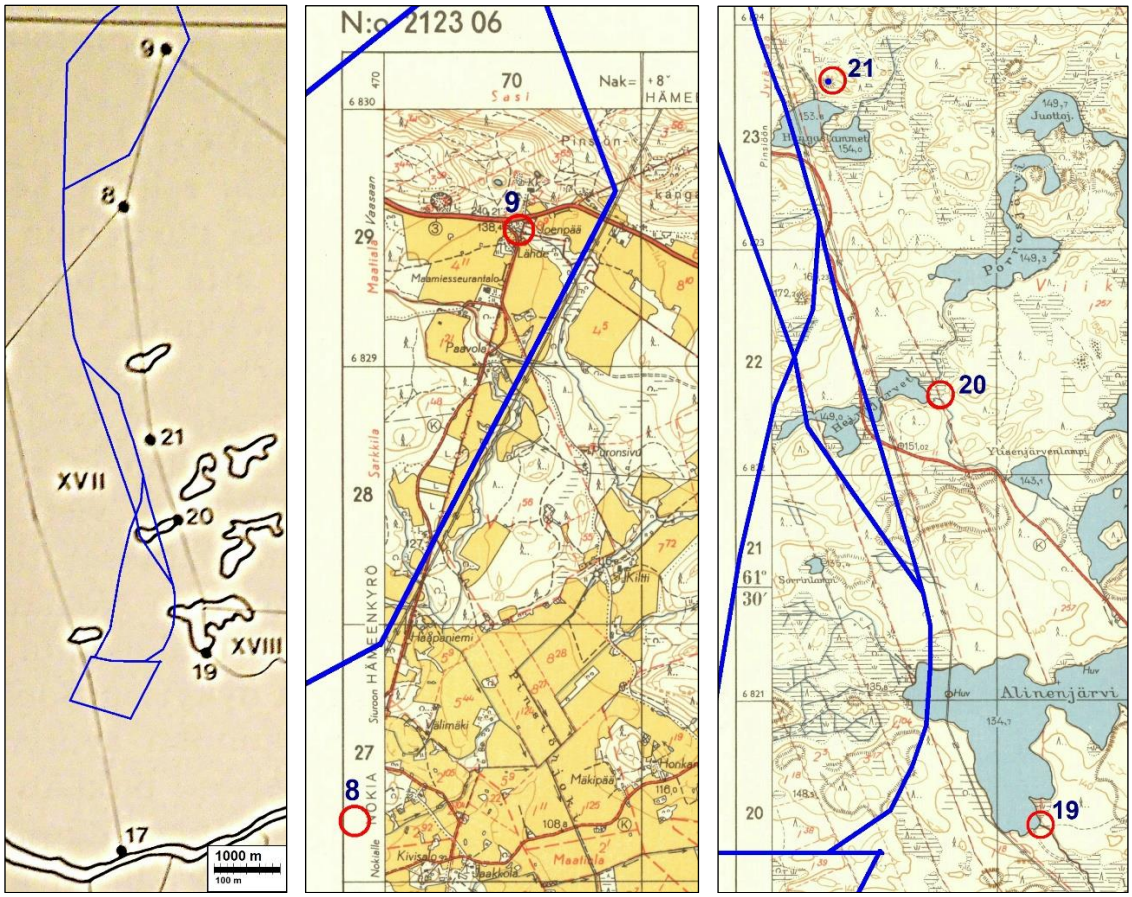
Jakokuntarajoista

Vanhan Nokian (Pirkkalan) jakokuntarajapisteitä tarkasteltiin Juhani Saarenheimon (1974 s. 37) Vanhan Pirkkalan historiasta. On epävarmaa, onko jakokuntien rajapisteille lainkaan tehty tunnistettavia ja säilyviä rajamerkkejä – ne ovat usein aikanaan näkyviä luonnonkohteita. Periaatteessa sellainen rajamerkki – jos se voidaan jakokunnan rajamerkiksi osoittaa – olisi muinaisjäännös.

Em. teoksesta paikannettiin nyt aiempaa inventointia tarkemmin seuraavat linjan läheisyyteen sijoittuvat jakokuntien rajapisteet (numero on Saloheimon rajapaikkanumero, nimi Saloheimolta)

N	E	nro	nimi
6831707	311110	9	Pinsiönlähde
6829362	310358	8	Oksilammenlaaka
6825814	310637	21	Hangaslammenkallio
6824651	310998	20	Heinjärvi
6822614	311375	19	Alisenjärvenoja

Kaikki sijoittuvat yli 200 m etäisyydelle linjasta

Vasemmalla ote Saloheimon jakokuntapistekartasta johon on tulostettu päälle voimajohtolinja sinisellä. Vasemmalla otteet v. 1953 peruskartasta johon jakokuntien rajapisteet merkitty punaisin ympyröin

Tulos

Lopputuloksena on, että Pirkanmaan maakuntamuseon maastossa inventoitaviksi vaatimilla linjaosuuksilla ei havaittu kiinteitä muinaisjäännöksiä eikä muita suojeltavia arkeologisia kohteita. Myöskään vanhoja, suojeltavaksi katsottavia rajamerkkejä ei löydetty. Tarkastetut metsä- ja kalliomaastot olivat usein liki kauttaaltaan hyvin vaikeakulkuisia kivikkoisuuden tai tiheän kasvillisuuden (vesakko, pusikko) tai metsänhoidollisten maanmuokkausten takia (syvä laikutus, laikkukuopat pusikon tai korkean heinän peitossa). Maastotarkastus oli paikoin jopa vaarallista sekä runsaasti aikaa kuluttavaa. Tarkastettavaksi vaaditut linjaosuudet on nyt kuitenkin maastossa katsottu pedantisti ja perusteellisesti, riippumatta siitä, minkälaiset muinaisjäännösten esiintymis- ja löytämismahdollisuudet niillä arvioitiin olevan. Erillistä tarkastetut alueet karttaa ei tehty koska kaikki vaaditut osuudet katsottiin (kuljettiin/nähtiin) lähes täysin kattavasti 200 m etäisyydelle linjasta.

Lopuksi

Mielestämme hyvän hallintotavan mukaan alueellisen vastuumuseon tulisi ilmoittaa ennalta, jo hankkeesta antamassaan lausunnossa, ne linjaosuudet, jotka sen mielestä on aivan välttämättömästi inventoitava. Näin mm. siksi, että hanke ei turhaan viivästyisi sen takia, että museon käsitys eri maastojen tarkastustarpeesta poikkeaa inventoijien käsityksestä. Olisikin kaiken kaikkiaan parempi, että inventoinnin riittävyyden arvioiva alueellinen vastuuarkeologi päättäisi ja ilmoittaisi ennalta kaikki tarvittavat maastotutkimusotokset, eikä se jäisi inventoijien arvattavaksi.

25.07.2023

Alexander Suvorov
Timo Jussila

Lähteet

Ikaalisen pitäjänkartta. 1892. Lehti 2211 10. Maanmittauslaitos.

Peruskartta. 1955. Lehti 2211 10. Maanmittauslaitos.

Rahtola, J. ja Jussila, T. 2020 Hämeenkyrö Äkönmaa – Pentinmaa maakaapelointihankkeen tiettyjen maastonkohtien arkeologinen inventointi 2020. Mikroliitti Oy.

Saarenheimo, J. 1974. Vanhan Pirkkalan historia.

Tuderus, G.A. 1792. Charta öfver Sarkila Bys Mustalahti Kylmaojan och Lehmanhinda Utjordar uti Tavastkyro Socken Öfre Satakunda öfredels Harad Björneborgs Lån Till Storskifte afmätte år 1792 af. Maanmittauslaitos.

Wigren, E. 1867 [1929]. Karta öfver Sarkkila bys egor belägna i Tavastkyro Socken, Öfre Satakunda öfredels härad och Åbo lån; uppråttadt i offseende å skiftsreglering år 1867 af. Kartan täydennyksen on tehnyt Wald Fromholtz vuonna 1929.

Kohteet

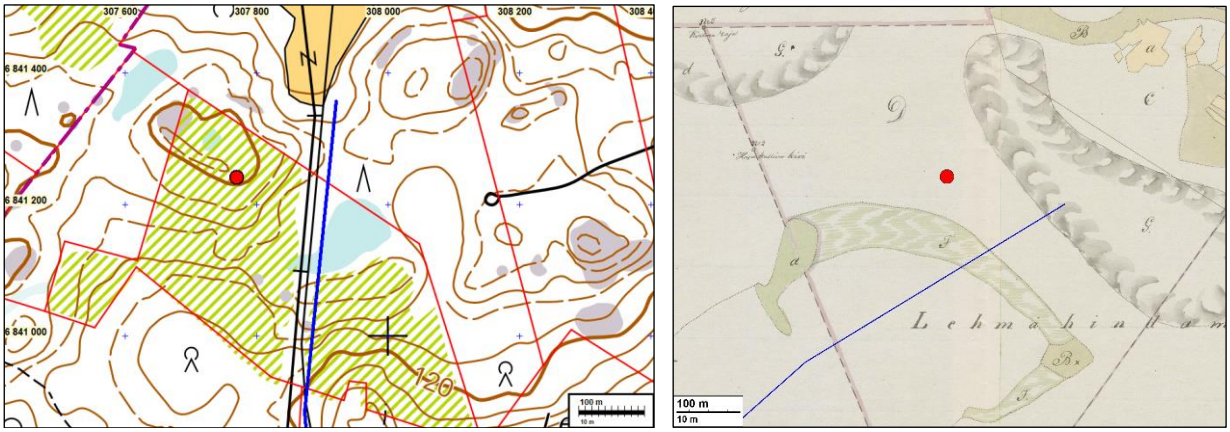
1 Hämeenkyrö Sarkkila

Status: muu kohde
Ajoitus: historiallinen - nykyaika
Laji: kivirakenteet, tunnistamaton funktio

Koordin: N 6841241 E 307771

Tutkijat: Suvorov ja Karhapää 2023

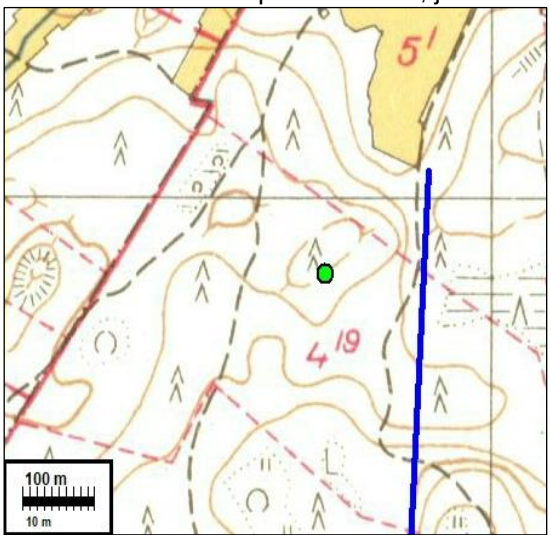
Huomiot: Alle 200 m päässä linjasta havaittiin ensi alkuun rajamerkiltä vaikuttanut kivirakenne joka ei kuitenkaan paikannu millekään tunnetulle vanhalle eikä nykyiselle tilus-, kylän-, pitäjän- tai kunnanrajalle. Kivirakenne ei myöskään sijaitse millään tunnetulla kiinteistörajalla. Latomus on n. 50 cm korkea. Latomuksen keskellä on kivipaasi, johon on hakattu numero 22 ja sen alla mahdollisesti 1, tunnistamaton numero, 06.

Vasemmalla: kivilatomuksen sijainti vihreällä ympyrällä nykykartalla. Linjan inventoitava osuus sinisellä. *Oikealla:* ote vuonna 1792 laaditusta isojakokartasta, johon latomuksen sijainti on merkitty vihreällä ympyrällä. Sinisellä linjan inventoitava osuus.

Vasemmalla: ote vuoden 1848 laaditusta pitäjänkartasta, jossa kivilatomuksen kohdalle ei ole merkitty mitään. *Oikealla:* ote vuonna 1867 laaditusta, ja vuonna 1929 täydennetystä tiluskartasta, jossa rakenteen kohta vihreällä. Alla ote vuonna 1955 laaditusta peruskartasta, johon rakenne on merkitty vihreällä.

kivirakenne kuvattuna länteen ja alla itään.

Latomuksen keskellä on kivi, johon on hakattu numero 22. Sen alapuolella on 1, tunnistamaton numero, 0 ja 6.

